

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kansanterveyslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kansanterveyslakia siten, että terveyskeskus voisi laskuttaa muusta kuin terveyskeskusta ylläpitävästä kunnasta olevan potilaan kiireellisen avosairaanhoidon kustannukset tämän kotikunnan terveyskeskukselta. Laissa

myös täsmennettäisiin oleskelukunnan velvollisuutta avosairaanhoitopalvelujen antamiseen kiireellisissä tapauksissa potilaan asuinpaikasta riippumatta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Kansanterveyslain (66/72) 14 §:n mukaan kunnan on järjestettävä kansanterveyspalvelut omille asukkailleen. Kiireellisissä tapauksissa kunnan on 16 §:n perusteella järjestettävä vuodeosastohoitoa myös muille kuin kunnan asukkaille. Avosairaanhoidon lääkäripalveluista ei ole vastaavaa nimenomaista säännöstä, mutta kunnan tulee 14 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla järjestää ensiavun antaminen kunnan alueella. Erikoissairaanhoitolaissa (1062/89) käytetään johdonmukaisesti käsitettä kiireellinen sairaanhoito. Lain 30 §:n mukaan kiireellisen sairaanhoidon tarpeessa olevalle on aina annettava sairaanhoitoa. Kansanterveyslain 14 §:n 1 momentin 2 kohdan osalta on käytännössä ollut epäselvyyttä siitä, mitä ensiavun antamisella tarkoitetaan esimerkiksi suhteessa ulkokuntalaisiin ja ulkomailla asuviin henkilöihin. Muutkin kuin kunnan asukkaat ovat käytännössä yleensä saaneet avohoidon palveluja kiireellisissä tapauksissa, mutta selvyiden ja käsitteellisen johdonmukaisuuden vuoksi ehdotetaan 14 §:n 1 momenttiin lisättäväksi uusi 10 kohta, jossa säädettäisiin, että kun-

nan tulee järjestää kiireellinen avosairaanhoito ja hammashoito potilaan asuinpaikasta riippumatta. Säännös koskisi kiireellisen hoidon antamista myös ulkomailla asuville potilaille. Samalla 14 §:n 1 momentin 2 kohdasta poistettaisiin maininta ensiavun antamisesta. Lisäksi ehdotetaan 14 §:n 5 momentin sanamuotoa muutettavaksi vastaamaan kotikuntalain (201/94) käsitteitä.

Edellä mainitussa 16 §:ssä, jossa säädetään kiireellisen laitoshoidon antamisesta myös muulle kuin kunnan asukkaalle, säädetään myös potilaan siirtämisestä, minkä vuoksi se ehdotetaan jätettäväksi ennalleen.

Kuntien välillä korvataan nykyisin vieraspaikkakuntalaisten saaman erikoissairaanhoidon kustannukset. Terveyskeskuksen vuodeosastohoidon kustannukset korvataan terveyskeskusten välillä. Vieraspaikkakuntalaiselle annetusta terveyskeskuksen avosairaanhoidosta ei sen sijaan ole mahdollista laskuttaa potilaan kotikuntaa, jollei kuntien kesken ole sovittu tällaisesta menettelystä.

Maassamme on kuntia, joissa vieraspaikkakuntalaisten osuus terveyskeskuksen avosairaanhoidon potilaista on huomattava. Näin on ennen kaikkea pääkaupunkiseudulla sekä

eräissä Kainuun ja Lapin kunnissa, joissa on suuria talvilomakeskuksia ja paljon matkailijoita. Lisäksi ulkokuntalaisten määrä on suuri suosituissa kesämökkikunnissa. Joissakin kunnissa palveluja on jouduttu mitoittamaan vieraspaikkakuntalaisten mukaan. Laskutusmahdollisuuden puuttuminen terveyskeskuksen avosairaanhoidon osalta on lisäksi yksittäisissä tapauksissa johtanut erilaisiin hallinnollisiin järjestelyihin laskutuksen mahdollistamiseksi.

Sen vuoksi ehdotetaan muutettavaksi kansanterveyslain 22 §:ää niin, että potilaan kotikunnan terveyskeskus korvaisi hoitokäynnit avosairaanhoitoa antaneelle terveyskeskukselle. Avosairaanhoidolla tarkoitetaan 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittua sairaanhoitoa, lukuun ottamatta lääkinnällistä kuntoutusta, sekä 1 momentin 4 kohdassa mainittua hammashuoltoa. Koska suurimmat ongelmat koskevat kiireellistä avohoidoa ja koska laskutuksen laajentaminen koskemaan kaikkia vieraspaikkakuntalaisten saamia terveyspalveluja voisi aiheuttaa ei-toivottuja sivuvaikutuksia kuntien väliseen vastuunjakoon ja potilaiden ohjaamiseen, laskutuksen ehdotetaan koskevan vain kiireellisiä avosairaanhoitokäyntejä ja kiireellisiä hammashoitokäyntejä. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetussa laissa (734/92) ja -asetuksessa (912/92) asetetut ikärajat eivät olisi esteenä laskutukselle. Alle 15-vuotiaiden avosairaanhoidosta sekä alle 19-vuotiaiden hammashoidosta aiheutuneet kustannukset voisi näin ollen laskuttaa. Ehdotettu sanamuoto ei estäisi sopimasta laskutusmenetelmästä tai hoidon antamisesta laajemmin kuin laissa säädetään eikä myöskään siitä, että laskutuksesta luovutaan. Korvausvelvollisuus olisi toisaalta aina ensisijainen, jollei toisin olisi sovittu.

Kansanterveyslain 22 §:n 1 momentissa säädetään terveyskeskuksen vuodeosastolla annetun hoidon korvaaminen terveyskeskuksen välillä pakolliseksi. Yhtenäisyyden vuoksi ehdotetaan, että myös vuodeosastohoitolaskutuksesta voitaisiin sopia luovuttavaksi.

Kansanterveyslain 25 §:ssä säädetään, kuinka terveyskeskuksen vuodeosastohoidosta aiheutuneiden kustannusten korvaus lasketaan. Laskutuksen tulisi olla mahdollisimman selkeä ja yksinkertainen, jotta turhalta hallinnolliselta työltä välttyttäisiin. Tämän vuoksi avohoidon korvaamisen ehdotetaan tapahtuvan todellisten kustannusten mukaan. Yhdenmukaisuuden vuoksi myös vuodeosas-

tohoidossa siirryttäisiin todellisten kustannusten mukaiseen korvaukseen. Lain 22 §:ään lisättäisiin siksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin, että hoidon antanut terveyskeskus saisi periä potilaan kotikunnan terveyskeskukselta enintään palvelujen tuottamisesta aiheutuneet kustannukset. Suoritehinnoittelun perusteena olisi omakustannushinta, joka sisältää toiminnan välittömät kustannukset, hallinnon yleiskustannukset ja pääomakustannukset. Korvaus laskettaisiin hyväksytyyn talousarvioon perustuvan asianomaisen palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten mukaan siten, että vähennettävänä tuloina otettaisiin huomioon kyseisen palvelun asiakasmaksut ja muut toimintatulot. Vähennettäviin tuloihin ei kuitenkaan luettaisi hoidon korvauksia kunnilta, muilta laitoksilta eikä tämän säännöksen mukaan suoritettuja korvauksia. Samalla 25 § kumottaisiin.

Erikoissairaanhoitolain 44 a §:ssä säädetään viivästyskoron perimisestä kuntien välisessä laskutuksessa. Samanlainen säännös ehdotetaan lisättäväksi kansanterveyslakiin. Viivästyskorosta säädettäisiin uudessa 28 a §:ssä.

Vuoden 1993 alusta voimaan tulleella kunnallislain muutoksella (979/92) muutettiin kuntainliitot kuntayhtymiksi. Vastaavat muutokset ehdotetaan kansanterveyslain 5, 6, 14, 28 ja 42 §:ään.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Tehtyjen selvitysten mukaan vieraspaikkakuntalaisten osuus yksittäisen kunnan avohoitokäynneistä vaihtelee 1,5 prosentista 7,8 prosenttiin. Yleensä osuus on noin 3—4 prosenttia. Kaikkiaan vuonna 1994 Suomessa oli 30,4 miljoonaa terveyskeskusten avohoitokäyntiä, joten vieraspaikkakuntalaisten käyntejä olisi noin 1,1 miljoonaa. Näistä ulkomailta asuvien käyntejä voidaan arvioida olevan noin 10 000 eli vajaa prosentti. Kuntien välinen kustannusvaikutus on yhteensä arviolta 220—240 miljoonaa markkaa. Kysymys on kuntien välisestä kustannusten jaosta eikä sillä ole valtiontaloudellisia vaikutuksia.

3. Asian valmistelu

Esitys perustuu sairaanhoidon korvaamista kansainvälisissä yhteyksissä selvittäneen työryhmän ehdotuksiin (sosiaali- ja terveystoimi-

nisteriön työryhmämuistioita 1996:7). Jatkovalmistelu on tapahtunut virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunto valtiovarainministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, kansaneläkelaitokselta ja Suomen Kuntaliitolta.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kansanterveyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/72) 25 §, sellaisena kuin se on 17 päivänä syyskuuta 1982 annetussa laissa (684/82),

muutetaan 5 §:n 2, 4 ja 5 momentti, 6 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentin 2, 8 ja 9 kohta sekä 2 ja 5 momentti, 22 ja 28 § sekä 42 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentti 17 päivänä tammikuuta 1991 annetussa laissa (71/91), 6 §:n 2 momentti ja 14 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta 3 päivänä elokuuta 1992 annetussa laissa (746/92), 14 §:n 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (930/80), 14 §:n 5 momentti 9 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (910/92), 28 § 14 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1117/90) sekä 42 §:n 1 momentti 2 päivänä syyskuuta 1976 annetussa laissa (788/76), sekä

lisätään 14 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 14 päivänä joulukuuta 1990, 17 päivänä tammikuuta 1991 ja 3 päivänä elokuuta 1992 annetuilla laeilla ja 26 päivänä marraskuuta 1993 annetulla lailla (1051/93), uusi 10 kohta sekä lakiin uusi 28 a § seuraavasti:

5 §

Kunnat voivat yhdessä huolehtia kansanterveystyöstä perustamalla tätä tehtävää varten kuntayhtymän. Kunta voi toisen kunnan kanssa sopia myös siitä, että tämä hoitaa osan kansanterveystyön toiminnoista.

Milloin tämän lain mukainen toiminta on annettu kuntayhtymän tehtäväksi, sen hoidettavaksi on annettava myös kansanterveystyötä koskevien muiden lakien mukaiset kunnan tehtävät.

Mitä tässä laissa säädetään kunnasta, kunnanvaltuustosta ja kunnan asukkaasta, sovelletaan vastaavasti kuntayhtymään ja sen toimielimiin sekä jäsenkunnan asukkaaseen.

6 §

Jos kansanterveystyöstä huolehtii kuntayhtymä, sen on asetettava 1 momentissa tarkoitettu toimielin yhteisesti jäsenkuntia varten. Jos kuntayhtymään on yhden tai useamman jäsenkunnan ympäristönsuojelulautakunnan tehtäviä varten asetettu toimielimen lisäksi erityinen lautakunta, sen tehtäväksi voidaan kyseisten jäsenkuntien osalta antaa myös yksilön elinympäristöön kohdistuva terveydenhuolto ja siihen liittyvä toiminta.

14 §

Kansanterveystyöhön kuuluvina tehtävinä kunnan tulee:

2) järjestää kunnan asukkaiden sairaanhoito, johon luetaan lääkärin suorittama tutkimus ja hänen antamansa tai valvomansa hoito ja lääkinnällinen kuntoutus;

8) järjestää kunnan alueella toimiville yrittäjille ja muille omaa työtään tekeville soveltuvien osin työterveyshuoltolain 2 §:ssä ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tai määräyksissä tarkoitettua työterveyshuoltoa;

9) järjestää seulontaa ja muita joukkotarkastuksia siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään; sekä

10) järjestää kiireellinen avosairaanhoito, mukaan lukien kiireellinen hammashoito, potilaan asuinpaikasta riippumatta.

Kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin antamaan poliisille virkapuuta oikeuslääkeopillisen tutkimuksen suorittamiseksi elävän henkilön kliinisen tutkimuksen ja vainajan ulkonaisen ruumiintarkastuksen osalta. Samoin kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin toimimaan lääkärinä asevelvollisten tarkastuksissa kutsuntaviranomaisten pyydettyä sitä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimielimeltä.

Kunnan asukkaalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, jonka kotikuntalaissa (201/94) tarkoitettu kotikunta kyseinen kunta on. Henkilön asuin- ja kotikunnalla tarkoitetaan kuntaa, jonka asukas hän on.

22 §

Jos terveyskeskuksen sairaansijalla on hoi-

dettavana potilas, joka ei ole terveyskeskusta ylläpitävän kunnan asukas, on sen terveyskeskuksen, jota potilaan asuin- ja kotikunta ylläpitää, korvattava potilaan sairaanhoito, jollei muuta ole sovittu. Sama koskee tällaisen kunnan asukkaalle annettua kiireellistä avosairaanhoitoa ja kiireellistä hammashoitoa.

Edellä 1 momentissa mainittu korvaus saa olla enintään palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten suuruinen. Korvauksesta vähennetään hoidosta suoritettu asiakasmaksu ja muut toimintatulot.

28 §

Yksikielisen kunnan tai kuntayhtymän terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntayhtymän kielellä.

Kaksikielisen kunnan taikka kaksikielisiä tai sekä suomen- että ruotsinkielisiä kuntia käsittävän kuntayhtymän terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntayhtymän molemmilla kielillä siten, että potilas saa palvelut omalla kielellään.

Kunnan tai kansanterveystyön kuntayhtymän tulee lisäksi huolehtia siitä, että Pohjoismaiden kansalaiset voivat terveydenhuoltopalveluja käyttäessään tarvittaessa käyttää omaa kieltään, suomen, islannin, norjan, ruotsin tai tanskan kieltä. Kunnan tai kansanterveystyön kuntayhtymän on tällöin mikäli mahdollista huolehdittava siitä, että

Pohjoismaiden kansalaiset saavat tarvittavan tulkittamis- ja kääntämisavun.

28 a §

Jos tässä luvussa tarkoitettua korvausta ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien enintään korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan.

Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräytymisen perusteena olevan hoidon saamisesta.

42 §

Kunnan luottamushenkilöt ja 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimielimen palveluksessa olevat sekä muut terveyskeskuksen tehtäviä suorittavat tai terveyskeskuksessa työskentelevät henkilöt eivät saa luvatta ilmaista yksityistä tai perheen salaisuutta, josta he asemansa tai tehtävänsä perusteella ovat saaneet tietää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-kuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Laki

kansanterveyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/72) 25 §, sellaisena kuin se on 17 päivänä syyskuuta 1982 annetussa laissa (684/82),

muutetaan 5 §:n 2, 4 ja 5 momentti, 6 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentin 2, 8 ja 9 kohta sekä 2 ja 5 momentti, 22 ja 28 § sekä 42 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentti 17 päivänä tammikuuta 1991 annetussa laissa (71/91), 6 §:n 2 momentti ja 14 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta 3 päivänä elokuuta 1992 annetussa laissa (746/92), 14 §:n 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (930/80), 14 §:n 5 momentti 9 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (910/92), 28 § 14 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1117/90) sekä 42 §:n 1 momentti 2 päivänä syyskuuta 1976 annetussa laissa (788/76), sekä

lisätään 14 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 14 päivänä joulukuuta 1990, 17 päivänä tammikuuta 1991 ja 3 päivänä elokuuta 1992 annetuilla laeilla ja 26 päivänä marraskuuta 1993 annetulla lailla (1051/93), uusi 10 kohta sekä lakiin uusi 28 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Kunnat voivat yhdessä huolehtia kansanterveystyöstä perustamalla tätä tehtävää varten kuntainliiton. Kunta voi toisen kunnan kanssa sopia myös siitä, että tämä hoitaa osan kansanterveystyön toiminnoista.

Milloin tämän lain mukainen toiminta on annettu kuntainliiton tehtäväksi, sen hoidettavaksi on annettava myös kansanterveystyötä koskevien muiden lakien mukaiset kunnan tehtävät.

Mitä tässä laissa on säädetty kunnasta, kunnallisvaltuustosta ja kunnan asukkaasta, sovelletaan vastaavasti kuntainliittoon, liittovaltuustoon ja jäsenkunnan asukkaaseen.

Kunnat voivat yhdessä huolehtia kansanterveystyöstä perustamalla tätä tehtävää varten *kuntayhtymän*. Kunta voi toisen kunnan kanssa sopia myös siitä, että tämä hoitaa osan kansanterveystyön toiminnoista.

Milloin tämän lain mukainen toiminta on annettu *kuntayhtymän* tehtäväksi, sen hoidettavaksi on annettava myös kansanterveystyötä koskevien muiden lakien mukaiset kunnan tehtävät.

Mitä tässä laissa *säädetään* kunnasta, *kunnanvaltuustosta* ja kunnan asukkaasta, sovelletaan vastaavasti *kuntayhtymään ja sen toimielimiin sekä jäsenkunnan asukkaaseen*.

6 §

Milloin kansanterveystyöstä huolehtii kuntainliitto, sen on asetettava 1 momentissa tarkoitettu toimielin yhteisesti jäsenkuntia varten. Jos kuntainliittoon on yhden tai useamman jäsenkunnan ympäristönsuojelulautakunnan tehtäviä varten asetettu toimielimen lisäksi erityinen lautakunta, sen tehtäväksi voidaan kyseisten jäsenkuntien osalta

Jos kansanterveystyöstä huolehtii *kuntayhtymä*, sen on asetettava 1 momentissa tarkoitettu toimielin yhteisesti jäsenkuntia varten. Jos *kuntayhtymään* on yhden tai useamman jäsenkunnan ympäristönsuojelulautakunnan tehtäviä varten asetettu toimielimen lisäksi erityinen lautakunta, sen tehtäväksi voidaan kyseisten jäsenkuntien osalta antaa myös

Voimassa oleva laki

Ehdotus

antaa myös yksilön elinympäristöön kohdistuva terveydenhuolto ja siihen liittyvä toiminta.

yksilön elinympäristöön kohdistuva terveydenhuolto ja siihen liittyvä toiminta.

14 §

Kansanterveystyöhön kuuluvina tehtävinä kunnan tulee:

2) järjestää kunnan asukkaiden sairaanhoito, johon luetaan lääkärin suorittama tutkimus ja hänen antamansa tai valvomansa hoito ja lääkinnällinen kuntoutus, *sekä ensiavun antaminen kunnan alueella;*

2) järjestää kunnan asukkaiden sairaanhoito, johon luetaan lääkärin suorittama tutkimus ja hänen antamansa tai valvomansa hoito ja lääkinnällinen kuntoutus;

8) järjestää kunnan alueella toimiville yrittäjille ja muille omaa työtään tekeville soveltuvien osin työterveyshuoltolain 2 §:ssä ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tai määräyksissä tarkoitettua työterveyshuoltoa; *sekä*

8) järjestää kunnan alueella toimiville yrittäjille ja muille omaa työtään tekeville soveltuvien osin työterveyshuoltolain 2 §:ssä ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tai määräyksissä tarkoitettua työterveyshuoltoa;

9) järjestää seulontaa ja muita joukkotarkastuksia siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

9) järjestää seulontaa ja muita joukkotarkastuksia siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään; *sekä*

10) *järjestää kiireellinen avosairaanhoito, mukaan lukien kiireellinen hammashoito, potilaan asuinpaikasta riippumatta.*

Kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin antamaan poliisille virka-apua oikeuslääkeopillisen tutkimuksen suorittamiseksi elävän henkilön kliinisen tutkimuksen ja vainajan ulkonaisen ruumiintarkastuksen osalta. Samoin kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin toimimaan lääkärinä asevelvollisten tarkastuksissa kutsuntaviranomaisten pyydettyä sitä terveyslautakunnalta.

Kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin antamaan poliisille virka-apua oikeuslääkeopillisen tutkimuksen suorittamiseksi elävän henkilön kliinisen tutkimuksen ja vainajan ulkonaisen ruumiintarkastuksen osalta. Samoin kunta on velvollinen määräämään terveyskeskuksen lääkärin toimimaan lääkärinä asevelvollisten tarkastuksissa kutsuntaviranomaisten pyydettyä sitä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimielimeltä.

Kunnan asukkaalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, jolla on kunnassa [väestökirjalain (141/69)] mukainen kotipaikka. Henkilön asuin- ja kotikunnalla tarkoitetaan kuntaa, jonka asukas hän on.

Kunnan asukkaalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, jonka kotikuntalaissa (201/94) tarkoitettu kotikunta kyseinen kunta on. Henkilön asuin- ja kotikunnalla tarkoitetaan kuntaa, jonka asukas hän on.

22 §

Milloin terveyskeskuksen sairaansijalla on hoidettavana potilas, joka ei ole terveyskeskusta ylläpitävän kunnan asukas, on sen terveyskeskuksen, jota potilaan asuin- ja koti-

22 §

Jos terveyskeskuksen sairaansijalla on hoidettavana potilas, joka ei ole terveyskeskusta ylläpitävän kunnan asukas, on sen terveyskeskuksen, jota potilaan asuin- ja kotikunta

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kunta ylläpitää, korvattava potilaan sairaanhoito.

ylläpitää, korvattava potilaan sairaanhoito, jollei muuta ole sovittu. Sama koskee tällaisen kunnan asukkaalle annettua kiireellistä avosairaanhoitoa ja kiireellistä hammashoitoa.

Edellä 1 momentissa mainittu korvaus saa olla enintään palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten suuruinen. Korvauksesta vähennetään hoidosta suoritettu asiakasmaksu ja muut toimintatulot.

25 §

Jollei muuta ole sovittu, lasketaan 22 §:ssä tarkoitettu korvaus siten, että terveyskeskuksen sairaansijojen edellisen varainhoitovuoden käyttömenojen kokonaismäärään lisätään 10 % ja siitä vähennetään ylläpitomaksut sekä muut käyttötulot. Vähennettäviin tuloihin ei kuitenkaan lueta sairaanhoidon korvauksia muilta laitoksilta, kuntakohtaisia valtionosuuksia, kuntien maksuosuuksia eikä tämän pykälän mukaan suoritettavia korvauksia. Näin laskettu kokonaismäärä jaetaan terveyskeskuksen hoitopäivien kokonaisluvulla ja osamäärä kerrotaan kysymyksessä olevan potilaan hoitopäivien luvulla.

(kumotaan)

25 §

28 §

Yksikielisen kunnan tai kuntainliiton terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntainliiton kielellä.

Kaksikielisen kunnan taikka kaksikielisiä tai sen suomen- että ruotsinkielisiä kuntia käsittävän kuntainliiton terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntainliiton molemmilla kielillä siten, että potilas saa palvelut omalla kielellään.

Kunnan tai kansanterveystyön kuntainliiton tulee lisäksi huolehtia siitä, että pohjoismaiden kansalaiset voivat terveydenhuoltopalveluja käyttäessään tarvittaessa käyttää omaa kieltään, suomen, islannin, norjan, ruotsin ja tanskan kieltä. Kunnan tai kansanterveystyön kuntainliiton on tällöin mikäli mahdollista huolehdittava siitä, että Pohjoismaiden kansalaiset saavat tarvittavan tulkitsemis- ja kääntämisavun.

28 §

Yksikielisen kunnan tai kuntayhtymän terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntayhtymän kielellä.

Kaksikielisen kunnan taikka kaksikielisiä tai sekä suomen- että ruotsinkielisiä kuntia käsittävän kuntayhtymän terveyskeskuksen terveydenhuoltopalvelut järjestetään kunnan tai kuntayhtymän molemmilla kielillä siten, että potilas saa palvelut omalla kielellään.

Kunnan tai kansanterveystyön kuntayhtymän tulee lisäksi huolehtia siitä, että Pohjoismaiden kansalaiset voivat terveydenhuoltopalveluja käyttäessään tarvittaessa käyttää omaa kieltään, suomen, islannin, norjan, ruotsin ja tanskan kieltä. Kunnan tai kansanterveystyön kuntayhtymän on tällöin mikäli mahdollista huolehdittava siitä, että Pohjoismaiden kansalaiset saavat tarvittavan tulkitsemis- ja kääntämisavun.

28 a §

Jos tässä luvussa tarkoitettua korvausta ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien

Voimassa oleva laki

Ehdotus

enintään korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräytymisen perusteena olevan hoidon saamisesta.

42 §

Kunnan luottamushenkilöt ja terveyslautakunnan palveluksessa olevat sekä muut terveyskeskuksen tehtäviä suorittavat tai terveyskeskuksessa työskentelevät henkilöt eivät saa luvatta ilmaista yksityistä tai perheen salaisuutta, josta he asemansa tahi tehtävänsä perusteella ovat saaneet tietää.

42 §

Kunnan luottamushenkilöt ja 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimielimen palveluksessa olevat sekä muut terveyskeskuksen tehtäviä suorittavat tai terveyskeskuksessa työskentelevät henkilöt eivät saa luvatta ilmaista yksityistä tai perheen salaisuutta, josta he asemansa tahi tehtävänsä perusteella ovat saaneet tietää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
